

ע"פ 2282/16 - כפיר עטיה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליימ

ע"פ 2282/16

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: כפיר עטיה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת
(השופט ג' אזולאי) מיום 3.2.16 בת"פ 4052-02-15

תאריך הישיבה: ז' בסיון התשע"ו (13.6.16)

בשם המערער: עו"ד מוטי לוי

בשם המשיבה: עו"ד מיכל בלומנטל

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. המערער שפוט לתקופה ממושכת ובעל רקע פלילי לא מועט. בשל מחלוקת באשר לשיבוצו בתוך בית המאסר "שיטה" הצית מזרן בחצר השירותים, ונגרמה פגיעה לסוהר משאיפת עשן, וכן נגרם נזק לחדר השירותים בו הוצת המזרן ולציוד שבתוכו בסך 5,000 ₪ ויותר. המערער הורשע לפי הודאתו. בית המשפט קמא נדרש לחומרתה של עבירת

ההצתה ולפסיקה העוסקת בה וכן למדיניות הענישה הנוהגת, בחן את הנסיבות השונות וקבע מתחם ענישה שבין 7 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום גזר מאסר בפועל של 10 חודשי מאסר במצטבר לעונש שהמערער מרצה, וכן מאסר על תנאי ל-12 חודש.

ב. בערעור ובפנינו נטען כי העונש מופרז לחומרה, שכן עסקינן בעברת הצתה בנסיבות שאינן מן החמורות, והמערער נטל אחריות. נטען כי לא היה מקום לצבור את המאסר במלואו, וכי הדבר אמור לעלות מפרשנות סעיף 45 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. עוד נטען כי יש לנכות את 24 הימים שבהם נחשב המערער כעצור, בשל שלילת תנאי אסיר באותה תקופה בעקבות החקירה. מטעם המדינה נטען, כי לעבירת הצתה חומרה מובנית, וכי למערער רקע פלילי קשה, וכן כי בית המשפט הורה ספציפית על הצבירה כדרישת החוק, וכי לא נגרם למערער כל נזק של ממש מהמרת המאסר לתנאי מעצר למשך 24 יום. המערער עצמו ציין בפנינו, כי היה מדובר במקרה ממוקד ללא גרימת נזק, ולאחר שפניותיו למפקדי בית הסוהר לא נענו.

ג. הגם שהתלבטנו במקצת באשר לצבירה המלאה של העונש לגזר הדין שמרצה המערער, הכריע את הכף עברו הפלילי המכביד, שבגילו הצעיר - 33 - כבר עמד תריסר פעמים לפני בתי המשפט, מאז גיל 14, ונדון למאסרים ממושכים בעבירות חמורות של אלימות ורכוש מסוגים שונים. ראוי כי המערער יתן אל לבו את הדברים כדי שלא יכלה עוד ועוד שנים מחייו בבית הסוהר. עבירת ההצתה כשלעצמה, כפי שנאמר לא אחת, אחריתה מי ישורנה, גם אם במקרה דנא לא היה הנזק עצום (נזק מכל מקום היה וכמפורט), ויכלה הפרשה להסתיים אחרת. על כן אין היא מצדיקה התערבות. הצבירה נעשתה בהתאם להוראות החוק, והעונש לא היה ברום המתחם שנקבע, ועל כן לא נגרם בשלה עוול המצדיק התערבות. כפי שהצהירה המדינה, גם לא נגרם נזק ממשי למערער מהמרת הסטטוס מאסיר לעצור למשך 24 יום, ועל כן איננו מתערבים גם בנקודה זו. איננו נעתרים איפוא לערעור. נוסיף: לפנינו דיבר המערער כאדם מן היישוב, גם אם לא קיבלנו דעתו. אנו מקוים שלקחי עברו ילמדוהו שלא לשוב לסורו.

ניתנה היום, ז' בסיון התשע"ו (13.6.2016).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה